

Megjelenik minden vasárnap.

I. évfolyam 10. szám.

Ára 4 fillér.

1913. december hó 7.

Hála-óda.

Hála neked jó Istenünk,
Hogy mindenkor segísz nekünk,
Amikor a baj környékez!
Ódám oka ime ép ez.

A nagy baj abból származott,
Hogy a kedves polgárnagyot
A bőszejt megbántotta
S a magasról lerántotta.

Hálát adunk atyánk azért,
Hogy a rémes bántalmakért
Védemed nem halogattad,
S nekünk a kontrát megadtad.

Im rögtön hanyatt vágódtunk
És szépen kereket ódtunk,
Elismerjük hogy a mester
Takarékosságban mester,
Finomságban előkelő,
Szorgalomban koránkelő,

A várost boldoggá teszi,
Munkából részét kiveszi,
Elismerjük erős kezét,
Bámulatos tiszta esztét,
Tudjuk hogy népszerűségben
Nincsen párja csak az égben,
Be kell tehát látnunk uram
Tévedésünk bánatosan;
És könnyölgünk hozzád atyánk,
Légy irgalmas, kegyes hozzánk,
Tartsd meg őt nagyon sokáig,
Emberi kor határáig,
Hogy e városnak üdvére,
Szolgáljon minden csepp vére,
De kiméld meg védelemtől,
Mig magától majd el nem dől,
Hogy kinek volt igazsága,
Az-e, kinek bátorsága
Van közérdeket védeni,
Vagy ki csak az egyet védi?

Víz-őrület.

Türhetetlen immár,
Végleg türhetetlen,
Nincs már menedékem
A víz-viccek ellen.
Nem nézhetek immár
Se jobbra, se balra,
Mindenünnen vízzel
Spriccelnek oldalba.

Szólok a pincérnek:
Vizet hozzon kérem!
Konfidensül sügja:
„Hisz van a fejében!”
Szólok egy szép nőnek:
Ah, de tűzbe jöttem!
Igy szól: „A fejéből
Élölthatja könnyen.”

Szólok egy hordárnak:
Váltson hajójegyét!
„Vizre akar szállni?”
„Álljon fejre kegyed!”
Kikeresztelkedném:
Hivatam a papot.
Azt üzeni vissza:
Vizet ugye kapok?

Jaj, már túl nem élem,
A szívem megszakad.
Itt hagyom, itt hagyom
E vízi-lovakat.
S csak azért nem ölöm
Magam a Marosba
Ne mondják: Ez is a
Vizet szaporítja! (ón.)

Női kalapok mindenkor a legújabb divat szerint **párizsi modellek után**

ugyszintén átalakítások a legolcsóbban készülnek:

WEISZMANN MALVIN női kalapdivattermében

MAKÓN, Deák Ferenc-utca.

Közérdekű ügyben díj- és portómentes.

HIRDETMÉNY.

Makó város *Álmatlan asztaltársasága* mély szomorúsággal látja, hogy érdemes tiszteletbeli tagjának: Galambos Ignác polgármesternek, *mint olyannak*, cselekményeit a helyi sajtó egyes, sőt kettős orgánjai — humorosan fogják föl és akként értékelve tárgyazzák, és főleg mert a *Dongó* címetű helyi élclap nem átalja még tulzottan és kihívó modorban is kisserkeszteni, fent nevezett asztaltársaság fölhívja a város minden jóérsű álmatlan polgárát, hogy amennyiben úgy konstatérozniák, hogy a viccek méltán találják méltatlanul érdemes polgármesterünket, jelentkezzék azon célzattól, hogy iránta való bizalmának kifejezést adjon.

Álmatlanok hiányában *álmosak is jelentkehetnek*.

Elő tehát a bizalommal és írja alá mindenki az ívet, melyet kívánatra, azaz-hogy közkívánatra házhoz is szállítunk.

Kelt az Ur 1913-ik esztendejének karácsonyodik, azaz disznóölési álmatlan hónapjában.

Álmatlan Álmos s. k.,
elnök.

A repülésről.

A Dmke sorozatos előadásán legutóbb *Biscontini* tanár előadást tartott a főgimnáziumban a repülésről. Ő azonban csak elméletileg magyarázta a repülést, s mert így hiányos az előadás, a Dmke megbízásából *Madzsar Gusztáv* igazgató fölkérte *Skorpiót*, hogy mint hivattott szakember: — a gyakorlati repülésről tartson előadást.

Szobrok Makón.

Illetékes helyről nyert értesülés szerint a város legközelebb felsőbb helyről 10 szobrot kap Budapest mintájára ajándékképen. A szobrok azon hallhatatlan nevű hazafiakat fogják megörökíteni, kik a város történetében korszakalkotó tettel vívták ki a legmagasabb elismerést. A szobrok nevét egyik közeli számunkban már alkalmunk lesz közölni.

Vége az udvarlásnak

(Amerikában most már udvarolni sem szabad nyilvános helyen. Üzletekben, az utcán rendőrök figyelik az embereket, legutóbb is több udvarlót ítéltek el 8—36 napra.)

Tegyük fel, hogy ül a széken *Mélabus Melák Manó*, mellette idegesen tépegeti a zseb-kendőjét *Könnymü Hnatyúk* kisasszony.

Könnymü Hnatyúk: Kedves uram, maga nyilván mondani akar valamit.

Mélabus Melák Manó: Én? Eszembe sincs.

K. H.: Az ajka mozgásából mintha azt következtettem volna. Olyan szép az est!

M. M. M.: Az ördög bánja.

K. H.: Mondjon valami kellemeset. Nézze, régen gyanitom az érzelmeit . . .

M. M. M.: (mogorván): Kitalálta, éhes vagyok. Ez fontos érzélem.

K. H.: Manó, Manó, ne keverje a poézist olyan brutális kifejezésekkel. Látom, hogy éhes, talán soha nem is lakott jól, egyáltalában azt se tudom, eszik-e maga? Értem alatta azt a táplálékot, amire vágyik s amit szerénységem nem nevezhet meg.

M. M. M.: Pfu, szemérmetlen, mikre nem gondol!

K. H.: Édes istenem, itt ülök maga mellett, várok egy jó szót . . .

M. M. M.: Mi az a jó szó?

K. H.: Nem tudja, hogyan szokás bájos fiatal nőkkel beszélni?

M. M. M.: (röhögve): Mit szól a sajtó-javaslatához?

K. H.: Ez az egész?

M. M. M.: Hát az ellenzék szerepe a delegációban kutya?

K. H.: Melák, Melák, mikor fog maga nekem udvarolni?

M. M. M.: Mit akar? Udvaroljak? Csak nem ettem sárkefét. Minek néz engem, mi vagyok én? Majd mindjárt bezáratom magam! Szépen!

K. H.: Melák, könyörüljön! Egyetlen jó szót, egy barátságos tekintetet . . .

M. M. M.: Kuss, mert ütök.

K. H.: Ezt érdemeltem őszinte vonzalmamért?

M. M. M. (torkaszakadtából ordít): Rendőr, rendőr!

IFJ. ANTAL JÓZSEF angol uri szabó

Breuer-ház, a Makói Takarékpénztár Rész-társ. épülete mellett

Ajánlja mostan megérkezett legújabb őszi és téli angol szöveteit. Megrendelések elsőrangú kivitelben és a legjutányosabb árak mellett teljesítetnek!

A MEGYEGYÜLÉSBŐL.

A bizottságok megválasztásánál nagyon győztek a mungók és csak irgalomból — irtagnak választottak be egy-egy ellenzéki polgártársat.

Még Justh Gyulát, a vezért is kifelejtették. Mi lesz ebből? Miről fog most lemondani? Nem szép a többségtől, hogy az ősz vezért öregségében egyetlen szórakozásától is megfosztották.

Az állandó választmányban is nagyon meggyérültek az ellenzékiek. Kimaradt két Dózsa, az Imre és a Ferenc. Szegény magyar bikák, ki védi meg őket most már a többségi erőszaktól?!

És kimaradt az állandó választmányból Adolf Teltsch. Istenem! Teltsch Adolf. De hát akkor miért nevezik az állandó választmányt „állandó választmány“-nak, — ha nem állandó?

Még szerencse, hogy a statisztikai bizottságba mégis bekerült. Hála Istennek! Milyen előkelő lesz most már ez az eddig ismeretlen bizottság, mert Adolf igazán friss szellemet és ötletességet visz be ebbe a bizottságba...

Elek Lajos mester ellenben mindenképp kimaradt. Választmánytalan és bizottságtalan tagja marad a törvényhatósági bizottságnak. Baj, nagy baj! Mennyi szellemi kincs marad paragon!?

Ebből különben még komoly bajok származhatnak. Jupiter és Meteor ebből az esetből újabb balkáni konfliktust jósolnak. Szegény Berchtold, az ő pozíciója ezzel alaposan megrendül.

Ellenben Espersit: Isten'uccse tagja lett a népnevelési bizottságnak. Most már lehet reményünk arra, hogy Csanádban terjed a „szabad gondolat“ s most már bizonyos, hogy a *tangót* is megtanulják táncolni a makói hagyományosok.

Borvizsgáló-bizottág is van, — majd épen az nem lesz. De rosszul választották meg, mert kihagytak sok kiváló szakembert. Nem tagja sem Mihelics, se Szalóky, se Bán Zsiga, sőt még Móric tata sem! Nem is jól van ez így.

És ami a legfontosabb, azt elfelejték. Nem csináltak vízi bizottságot. Pedig már csak a víziemberek kedvéért is kellett volna.

Az asztfaltbetyár.

— De uram, elvégre is miért jön utánam, kicsoda maga?

— Ne azt kérdezze, hogy kicsoda, hanem kit csodál?... Önt csodálom asszonyom...

Gyermek ész.

— Mamuskám, hogy van az, hogy én már 7 éves vagyok és még sincs papám, a szomszédék Rózsikája még csak 1 éves, és már két papája van.

Üzletmagnagyobbítás.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy üzletemet magnagyobbítottam, és ennek folytán raktáron tartom a **legfinomabb borokat**, kül- és belföldi **pezsgőket**, konyakokat, finom likőröket és **rumokat**, kül- és belföldi **ásványvizeket**, Kugler- és Suchard-féle csokoládét és kakaót. **Finom desszert cukorkákat**. Nagy raktárt tartok csomagolt és nyitott **teákból és teasüteményekből**, ugyszintén nyers kávékból is. A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, vagyok teljes tisztelettel:

KISS LAJOS kereskedő. (Megyeház-u.)

A legjobbnak elismert

Bächer-féle tükörcél ekék

kormányal ellátva, **fogas és láncos boronák**, saját találmányu és szabadalmazott **vessző-utánzatu vaspálcás boronák**, ugyszintén a világhírű Melichár-féle **Unikum-Drill sorvető**, Imperator műtrágya és **magvető gépek**, Johnston-féle **kukoricaszár-aratógépek** előnyösen szerezhetők be:

LIPTÁK BÉLA

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelyében
MAKÓ, Szentjános-tér.

Interpelláció a városi közgyűléshez.

Mágori Sámul községi bíró interpellációt jelentett a városi képviselőtestülethez, melyben azt kérde a polgármestertől, hogy van-e tudomása arról, hogy *Gorcsa Péter*, akit bizalommal megválasztottak a villany-világítást ellenőrző bizottság elnökévé, e feladatának egyáltalán nem tesz eleget. Ajánlja, hogy a bizottság elnöki székéből elmozdítsák és helyébe *Vertán Dudit* megválasszák.

A konkurrensok.

Püspöktelelén volt szépirodalmi egyesület, kaszinó, sőt kávéház is, de nem volt orvos. Olyan rosszul fizették tudniillik itten az orvosokat, hogy egytől-egyig megszöktek. A betegeket tehát egy kuruzsló meg a kisbíró gyógyította. Nagy konkurrensok voltak, nem is csoda, hogy nem voltak valami jó barátságban.

Történt, hogy *Töklopó Bálint* gazduram nagyon beteg lett. *Töklopóné* asszonyság lelkenedezve futott a kuruzslóhoz segítségért. Ez azonnal eljött, megvizsgálta *Töklopó* uramat, de nem tudta eltalálni a baját. Azért nem jött zavarba.

— Hát gazduram — mondta — úgy látom, most még nincs kifejlődve a betegsége. Majd holnap megint eljövök. Addigra egész bizonyosan kifejlődik. Látom most, hogy láza van, itt van ez a lázcsillapító por, vegye be. Ettől bizonyosan jobban lesz. Holnap aztán majd meglátjuk, mit csinálunk.

Töklopó uram annak rendje s módja szerint bevette a port, de ettől még rosszabbul lett, hogy éjszaka már majdnem elvitte az ördög. Az asszony borzasztóan megijedt. Rohant a kisbíróért. Az talán tud majd segíteni az urán.

A kisbíró csakugyan el is jött, noha, mikor meghallotta, hogy a kuruzsló már kontrázkodott a mesterségében, indignálódott és kérette magát egy kevéssé. Látta, hogy nagyon rosszul van a beteg, kapta magát és eret vágott *Töklopó* uramon. Szegény, nem szólt erre egy kukkot sem, hanem menten meghalt.

Ma, vasárnap, december 7-én
a **Korzó-szálloda** éttermében nagy
tombola-estély lesz.

Másnap reggel eljött a kuruzsló. Az özvegy ott sirt már a kapuban.

— Jaj, meghalt az uram!

— Lehetetlen, — csóválta fejét a kuruzsló.

— De bizony, így van az. Este itt járt a kisbíró, eret vágott az uramon, attól aztán menten a másvilágra kérezkedett a szegény uram.

Éktelen nagy dühbe gurult a kuruzsló. Elhivatta rögtön a konkurrensát.

— Maga gyilkos gazember! — így förmedt reá mérgesen — megölte ezt a szegény embert.

— Már mint én?

— Hát persze, hogy maga. Hogy mert eret vágni *Töklopó* uramon? Egyenesen belehalt!

De erre már felfortyant a kisbíró is:

— Már engedelmet kérök, — vágta ki önérzetesen — ha én eret nem vágtam volna rajta, csak a menybéli bíró tudja, hogy mi történt volna szegénynyel!

DROGÉRIA MAKÓ, Fő-tér. (Kasznárlak.)

Raktáron a legfinomabb bel- és külföldi illatszerek.

Pipere-szappanok.

Kozmetikai cikkek. Arc- és kézápoló szerek.

Finom francia gummikülönlegességek.

PAPP GYULA géplakatos MAKÓ, Héderváry-utca 6.

Készít e szakmába vágó mindenemű munkákat jutányosan és

jótállás mellett javít motoros kerékpárokat, bicikliket és varrógépeket.

Tessék meggyőződést szerezni!

Valódi szikra-gyöngye bor lesz felszolgálva!

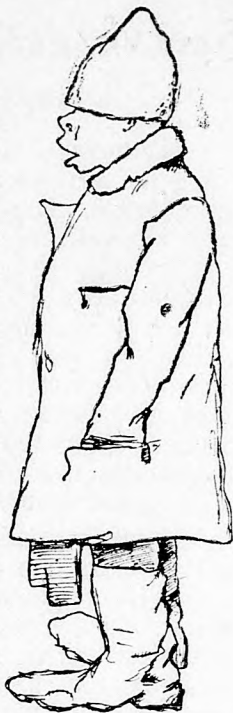
Szives pártfogást kér:

LIGETI RÓBERT

Korzó-szállodás.

TUTYI.

Mán én csak amondó vagyok, hogy a mult vasárnapi bördös-gyűlésre a jó kis Géza doktor helyött a nagy Vilit köllött vóna léhozatni szólnoknak, nem azér, mintha a jó kis Géza ügyvéd nem tudna fájntosul beszélni, hanem a számolásba még sincs olyan nagy gyakorlata, mint kartársának, a kövér Vilmosnak. Ammán másképen osztotta vóna föl a 80000 koronát, könnyebb módját tudta vóna a bükkfajjú koponyák lékvágásának, melyen körösztil be lehet szivattyuzni a tanácsot és mindönkinek möghagyni a kalácsot. A jó kis Géza fiskális mindönkinek juttatott a zörömbül, de nem feledközött mög a zürömrül sé. Mán pedig ha nem teljes a zöröm, ott soha sé lösz mögelégődés. Magam elé képzeltem a nagy Vilit, milyen tapsorkán követte azt a kijelentésit, hogy ű valamibe égy nagy 8-as számot lát, azt a 8-as számot azonban ha derékon ketté vágják, lösz belüle két nulla. Hej, gondoltam magamba, ha most a jó kis Géza doktor is addig beszél, mig beszéd közben azt a nagy 8-ast derékon vágja, amely a hamis kis mérlegből mosolyog felé, mingyárt mög lösz ódva az gordiusi csomó és Kolombus tojása nem kísért a kemény koponyákban, — nem tötte, három felé vágta: égy részt juttatott a zigzagatóságnak, égy részt a hajmaszövetközeti alapnak, égy picurkányit mög a jó kis részvényösöknek. De azér mögeljenözték. Jó embör!

Kutya jó világ jár a részvényökre, ammä igaz. Alig illan el a hajmaillat, most mög mán lisztporral van tele a levegő. A zembör tüdeje a bukszájával égyütt apad összefelé. Hát még mennyit köll beszélni égy-égy gyűlésön, és mind hijába, a részvényösök érzik a vesztüket, mert ahelyött, hogy elismert „közgazdász” választanának a zigzagatóság, vagy fölügyelőbizottságba, mindig ellenkezőleg cselekednek, arrafelé kacsingatnak, ahunnan a pézt szokták adogatni ugy néha napján. Hej pedig annak a pénznek ugyancsak nehéz szaga van, mint ahogyan azt égy részvényös mögállapította.

Mán pedig ha neköm pezöm lönne, hajmaszövetközeti részvény helyött lisztös-részvényt vönnék, mert arra égy fél év alatt kilenc százalékos osztalék jutott, de nem ám papiroson, mint a hajmásoknál mögtörtént.

Azt híresztelik, hogy a zegész város mögveti a Dongót, mert mostanában a torony alá röppen ki és a fulánkját ott felejtí a manzard-tető alatt. Vigyázzon a híresztelő, né hogy a zórába ragadjon égy belüle, mert azt a daganatot, amelyet csipni fog rajta, még a meleg hagymaborogató sé fogja lélohasztani. Egyebek-

ben tavasz felé jön meg a természet virágainak és növényeinek illata, valamint a hajmának duzzadó csirája.

A jó kis lelejeknek is mög vót a zörömük a hétön, a Pathé „Kók” Érdekös mester vezetésével bemutatatta a tangót, mög a Palit, a mozi-látványosságok kedvelt figuráját. Nem is sajnálták a jó lelejek a fizetőségöt, mert még olyan csuda dógokat nem igen láttak. — Hanem a k. zombori béró mán máskip elmélködött, nem engedélyözte a zelóadást, mert mint mondá, Zomboron a zerkölcsösség oly magas fokon áll, hogy azt holmi féle „Kók”-kal nem szabad lérontani, mög azután a k. zombori asszonyok és leányzók mán csak inkább jobb szeretik a zéló mozgókony való évezködést, mint a vásznyon. Jó kis falusiak!

PÁLYÁZAT

Makó város mérnöki hivatalánál megüresedett három műszaki rajzoló állásra.

Pályázhatnak fedhetlen jellemű, magyar honos olyan egyének, akiknek technikai képzettségük mellett jártasságuk van a Makó város székházában otthonos közigazgatásban és akik tánc- és illemtudományi oklevéllel rendelkeznek.

Pályázati feltételek: 1 évi határidő, mely a város részéről bármikor felbontható. A pályázatok Mágori Sámuel községi bíróhoz adandók be.

Ez is egy ok.

— Hogy van az, hogy mostanában nem látom égyütt a szép Ilonka kisasszonnyal?

— Óh, annak nagy oka van, — feleségül vettem.

Egy jótékonycélu mulatságon.

V. elnök: Nagyságos asszonyom, a jótékonyosság nevében kérem, ajándékozzon égy kis szerelmet.

Hölgy: Sajnálom, elnök ur, nekem házi szegényeim vannak.

Makói Uránia Színház.

Szombaton, dec. 6-án este 8 órakor és vasárnap, december hó 7-én délután 4 és este 8 órakor rendes helyákkal műsoron:

PÁRIS SZEGÉNYEI, dráma 3 felvonásban. A szerelmes levél, érdekes felvétel. Tannforseni vizesés, látványosság. Kellemetlen tévedés, humoros. Vadökör-vadászat, természeti felvétel.

Tisztelettel: az igazgatóság.

Minden kedden és csütörtökön fényes előadás!

KEMÉNY BÉLA

KORONA-SZÁLLÓ vendéglő és kávéháza
KITÜNŐ ÉTELEK ÉS ITALOK!

Esténként fölváltva

Purcsi Károly és Kolompár Béla

zenekara hangversenyez.

Minden vasárnap este nagy tombola értékes nyeremény-tárgyakkal.

KRAJCSOVICS ANTAL

ÚRI- ÉS EGYENRUHA SZABÓ.

Makó Főtér Schwartz fényképész udvar.

Készít legelegánsabb öltönyöket és télikabátokat, ugyszintén

egyenruhákat.

Raktáron a legujabb angol, hazai és skót szövetek. Pontos, szolid kiszolgálás.

Első makói

kenyérgyár és fehérsütöde

ajánlja orvosi tekintélyek által elősmert, nagy táperővel bíró

gyógykétszersültjét

mely csecsemőgyermek póttáplálkozására különösen beválló.

Naponta friss rozskenyér és házikenyér kapható!

TÁNCTANITÁSI FELHIVÁS!

Az ÉRDEKY-tánciskolában az őszi táncanfolyam

október 20-án megkezdődött.

Ezuton értesítetnek az igen tisztelt szülők és tánckedvelő ifjuság, hogy ezen táncanfolyamon az eddigi táncokon kívül a legujabb táncok is, mint **Boston, Twoo-Steep** (tu-step) taníttatni fognak.

Szervezzetik a rendőrséget.**Nagy változások.**

Tudnivaló, hogy amikor az állami segítségét a városok nyakába zudították, megparancsolták, hogy a városok rendőrségi közegei kibővíljenek egy-két detektívvel, mert a rendőri közegek ilyen fajtájára is szükség van. Az uniformisba bujtatott rendőri leleményesség sok helyütt kudarcot vall, mert az egyenruha elárulja a viselőjének a szándékát már száz lépésről és a tőle óvakodónak nagy alkalmá nyílik a rejtőzködésre. Sherlock Holmesnek a trükkjeit csak úgy lehet megismételni, ha az alakoskodásra, a félrevezetésre alkalmá nyílik az erélyesen nyomozó közegnek.

A vidéki rendőrségeknek eddig is nagy fejtörést okozott a detektív-kérdés helyes megoldása. Ha fogadnak egy ügyesebb polgári rendőrt, aki a főkapitány fehér nadrágját fordítva huzza föl és a szivar égő végét dugja a szájába, az, akármilyen jó detektív legyen is, három nap alatt az egész város ismeri, neveti, az inasok rákiabálnak:

— Detektív bácsi, hová megy olyan titkosan?

Mit csináljon szegény detektív bácsi? Ha leberetválja a bajuszát és az állára ragasztja szakálnak, ha bepuderozza a cipőjét és besubickolja a képít, még akkor is ráismernek és rákiabálnak:

— Minket akar becsapni? Legalább ragasztotta volna föl a polgármester bajuszát és tette volna föl a főjegyző pápaszemét.

Mindenképen bajos a detektív kérdés az apróbb városokban, ahol pár nap alatt egész város ismeri az idegenből hozatott detektív-bácsit, csak az nem ismer senkit. Jön-megy, kószál az utcán és igen örül, ha valaki nem köszönti:

— Jó napot! No fogott-e már rablógyilkost, vagy sikkasztót?

Makón most kettő is van: egy kicsi és egy nagy. Megismerték őket egy-kettőre. A főkapitány borbélyt hozatott, parókákat huzatott rájuk, hol leberetváltatta, hol bekenette őket szőrnövesztővel, nem ért semmit, a népszerűségük egyre nőtt. A kicsi ruháját fölhozta a nagy, a kicsi belebujt a nagynak a gunyájába és úgy botorkáltak az utcákon, de ez se vezetett eredményre, mert az utca fölismerte, nyomon követte, tapsolta őket.

A főkapitány ezért elhatározta, hogy ki-doboltatja, hogy a titkos rendőrök fölismerése és üdvözlése a nyomozások érdekében tilos és az ez ellen vétők súlyos büntetésben részesülnek. Minden lépésnél tüzet kérnek tőlük, bemutatkoznak nekik, esküdjöznek előttük, hogy sohse látták őket és meg-megkérdezik, hogy ugy-e maguk idegenek ebben a városban, hát csak jól vigyázzanak, mert van itt két titkos

rendőr, az menten beviszi magukat a kapitány ságra — és így tovább.

Ugyanez a szomorú állapot köszöntött be egy másik vidéki városban, ahol a rendőrkapitány tisztában van vele, hogy ezzel az egy szál emberrel nem sokra megy, mert három nap alatt a kisváros minden lakója ismerni fogja a titkosrendőrt, nyilvánosan köszöntgetik, kalap- és kendőlengetéssel üdvözlölik, amerre jár. Hiába fordítja ki a kabátját, hiába huz a fejére keztyűt és csavargatja a lábait színes mellényekbe: átalakító képessége pár hét alatt kimerül és csak csufosága lesz a rendőri intézménynek.

A kapitány addig törte a fejét, amig kitalált olyasvalamit, ami méltán bámolatba ejtetheti az összes kollégáit és amelyik hasznos utmutatás lesz a makói rendőrségnek is arra, hogy mit csináljon titkos rendőreivel, hogy a közismeretségtől megoltalmazzák.

Az a bizonyos rendőrkapitány elrendelte, hogy a detektívnek tessenék fölhozni a rendőrbiztosi egyenruhát és uniformisban teljesítse a titkos rendőri szolgálatát. Bravó. Ki az ördög gondolja majd, hogy az uniformisba titkosrendőr bujt bele? Mindenki azt hiszi, hogy rendőrbiztos, nem pedig rendőrtitkos. Nagyszerű! Borka bácsi is így csinált, mikor valahogy átszervezték rendőrbiztosból — polgári biztossá. Amíg rendőrbiztos volt, civilruhába járt, ahogy polgári biztossá lett, menten rendőrbiztosi egyenruhát huzott, — hogy meg ne ismerjék. Nem tehet róla, hogy nagyon ismerik és hogy az impozáns mundurban is csak Borka bácsi maradt. akivel se így, se úgy nem szeret négy szemközt csevegni senki, mert hogy nagyon csattanósak az érvei.

Legfontosabb változás a rendőrségen, hogy Plutót kidobták. Kisütötték róla, hogy nincs rendőri talentuma, ámbár sokan azt mondják, hogy *Dominusz* intrikálta ki, mert féltette tőle a népszerűségét.

A birság.

A megboldogult *Kovács* kántorral történt, hogy a finánc szüzdohányt talált nála. Meg is birságolta azonnal tizenkét pengőre.

A kántor igyekezett magán uralkodni, de hát nem megy az olyan könnyen. A végén ki is tört:

— Ezért három embernek kell meghalnia.

Még aznap meginvitálták a rendőrségre.

— Ki az s három ember, akit meg akar ölteni?

— Én? — csodálkozott a kántor.

— Maga hát. Hiszen mondta!

— Mondani mondtam, de csak az Isten tudja, kik lesznek ők. Szegény ember vagyok, négy pengőt kapok egy temetésért, — hát három halottat kell a temetőbe kísérem, hogy megkeressem a birságot.

Kész bádóg- és zománcozott edények

hol szerezhetők be a legolcsóbban?

BIRI IMRE

bádógos-üzletében a püspökkerettel szemben.

Vízvezeték-, villanycsengő- és fürdőszobaberendezéseket a legmodernebbül készít. — Épületek készítésénél minden bádógos munkát elvállal jutányos áron.

A legújabb és legjobb

magyar gyártmányu tükör-acél ekék,

amelyek felülmúlják a régebbi rendszerű összes ekéket, továbbá különféle gyártmányu **mütrágyaszórók**, uj és használt **vetőgépek**, **szecskavágók**, **répavágók**, **morzsolók**, valamint az összes gazdasági **gépújdonóságok** a legolcsóbb áron kaphatók Makón

GULÁCSI JÁNOS

vasipartelep és gépraktárában. I., Dessewffy-tér 31.

Telefon 50. szám.

Gyász esetekben temetésekhez

s mindennemű gyász cikkekben bevásárlások legolcsóbban eszközölhetők

özv. Gyurik Lajosné

„Órangyal“ disztemetkezési vállalatában Makó, Fő-tér, Kenyér-piac, a Tőkey-féle házban.

Legmegbízhatóbb pontos, szolid kiszolgálás.

Egyszerű és pompadiszravatározás és áruraktár újonnan, dusan, a legjobban berendezve.

WEISZ JENŐ

„OTTHON” KÁVÉHÁZA

AZ ÚRI KÖZÖNSÉG TALÁLKOZÓHELYE.

Mindennemű

kávéházi italok. Hideg büffé.

Figyelmes kiszolgálás!

Minden este kitünő cigányzene!

A királyok alkonya vagy: a köztársasági Makó.

A régi Kálvin-utca sarkához érve, hol valamikor elemi iskolát tartott fenn a rab-szolgaalkü monarchikus állam; egy monumentális épület bukkant elébem. A köztársasági elnök palotájánál állottam meg. A gyönyörű épület homlokzatán ott ékeskedett a magyar köztársaság impozáns címere: zöld mezőn félre nem ismerhető bogóval; elől átfutó nyullal. A bejáratnál a testőrség két diszbeöltözött tagja állott mereven. Mindegyik kezébe hatalmas toll, annak jeléül, hogy a köztársaság csak tollharcokat viv. Megilletődve állottam meg előttük, mint egykoron diákkoromban a latin professzorom előtt.

— Espersit János Nagyfenségét keresem — szólottam kalaplevéve mély tisztelettel, mint a bihari oláh főszolgabírája előtt.

— Önagyfensége oda van a légből! — dörögte vissza a köztársasági vitéz katonája.

— Légbe? ... hol a fenébe? — estem ki a tisztességtudó hangból s azonnal konstátáltam, hogy a köztársasági cselédek épenoly konfidensek, mint a monarchikusok voltak.

— Talán a gőzbe? — próbáltam kijavítani a humorizáló katonát. De e pillanatban pokoli kattogást hallottam a fejem fölött és óriási ámulatomra Espersit János barátom ereszkedett alá egy nagy vörös aeroplánon. Egy köztársasági elnök demokratikus távmosolyával sietett felém s miután melegen kezetszorítottunk, a gyönyörű lépcsőház szőnyegein az emeletre siettünk. Ismerős hangok kacagása ütötte meg fületem s midőn a derüs terem ajtaját benyitottuk, nem győztem beleesni a csodálkozások karjaiba. Az elnök figyelmesége azonban csakhamar végét vetette laikus álmélkodásomnak. Odavezetett az asztalhoz, ahol egy furiába való dühvel ment a kaláber. Az urak felállottak. Következett a bemutatkozás komoly pillanata. Egy szurós tekintetű, tagbaszakadt uri ember igyekezett felém.

— Oh — siettem udvariasan megelőzni a közelgető idegent, — mily ismerős arca van Uraságodnak! És agyamszakadtig gondolkodtam: hol és mikor láttam ez arcot? János Nagyfensége sietett szellemi küzködésem segélyére. Zsebkésével hirtelen kettévágta tépelődéseimet:

— Jó agyad van öregem! Az arc tényleg ismerős. Ez Vilmos, aki most előtted áll. A te buta, sötét idődben császár volt valahol a németek között. Én azonban véget vettem a komédiának, fene költségesnek találtam és elvettem a koronáját. De meg is sajnáltam. Láttam, hogy boldogulni seholsem tud, idevettem magamhoz, mondhatom: pompás öreg, úgy kaláberezik, mint egy táblabíró. A másik ur, az a mosolygó öreg, a Józsi,

szintén ismerős lehet, király volt még néhány éve. Jó ember volt, de egy reggel, mert cudar hideg volt a theám; nyeregbe kerültem és dühömbe tiz óraker elrohantam hozzá, se szó, se beszéd, elnyertem, akarom mondani elhoztam a koronáját. De nem sajnálom. Szintén pompás kaláberista s olyan loyális, hogy sohasem mond „vannak“-ot ellenem.

— És a harmadik, kérdem tovább kíváncsian.

— A harmadik, az a megalázott ellenfelem. A trón követelő. Tudnod kell fiam, hogy én eme méltóságomba óriási harcok és véres küzdelmek után jutottam. Több, mint három felolvasást tartottam évente s 5 köztársasági kalapot zsiroztam el havonta s egy feketét nyeltem le naponta. Ez óriási munka úgy bánt velem, mint a Zeitler-malom: majdnem megörölt. E küzdelmes időben, mely véres betűkkel van bejegyezve dicső köztársaságunk történelmébe: egy ál-Espersit állott elő. Egy ember, aki szívemnek titkait kiismerte, aki gondolataim járását világosan látta és feketéjét szintén feketén itta. Ez a kigyó-ember teljesen jogaimba akart ülni s már-már megingott a pozicióm, amidőn egy házkutatás alkalmával kompromittáló dolgok kerültek napvilágra: az ál-Espersit összeköttetést tartott fenn a papokkal! A hatalmas per folyamán igaz, hogy a papokból csak pap Tóni, a királyokból meg csak a nőruhás király Lajos maradt meg, de ez is elég volt. „Nomina snut odiosa.“ S ezen az alapon befalazásra ítéltük. Közben azonban kiütött a kőművesek sztrájkja. Az ítéletet nem lehet még mindlg végrehajtani. A sztrájk végéig hát magamhoz vettem. Végre is — valamikor jóbarátom volt, az öreg Paku Imrével együtt.

Részvétellel néztem a humanizmus ez újabb Ubrik Borbáláját, hanem, amint jobban néztem, hát csak elnevettem magamat. Nem volt ez sem Ubrik, sem Borbála, hanem Mágori Samu komám, a néptanár ur.

(Folyt. köv.)

A „Dongó“ előfizetési ára vidékre postán küldve egész évre 4 korona.

Fényképező készülékek

és hozzávaló kellékek
állandó raktára

eredeti gyári áron.

SOMMER JÁNOS

órák és ékszerész, MAKÓ.